

Lai 5. Priekules Muzikālās kalpošanas dziesmu festivāls izskanētu visā krāšņumā, dziedošie, esiet aicināti uz mēģinājumiem:

Trešdien, 7.aug. 18:00-20:00 novadnieku mēģinājums Priekules kultūras namā

Piektdien, 9.aug. 16:30-18:00 novadnieku un viesu-koru kopmēģinājums Priekules vsk. zālē

Sestdien, 10.aug. 16:00-17:30 kopmēģinājums ar solistiem un Maestro Priekules hallē

- **Piektdien, 20.30 - 22.30 Svētku atklāšanas koncerts hallē**
- **Sestdien, 19:00 - 21:30 Lielkoncerts**
- **Svētdien, 11.00 - 13.30 Svētku dievkalpojums**

Vai mēs tiešām pazīstam Dievu?

Skatoties uz to, kas notiek pasaulē un kristiešu vidū, šis jautājums kļūst aizvien aktuālāks. Kas ir Dievs? Kāds Viņš ir? Kādā rāmītī es esmu Viņu ielicis? Kāds ir mans priekšstats par Dievu? Vai es meklēju un vēlos iepazīt īsto Dievu?

Mums ir ļoti nepieciešams Dievs, tomēr viņš tiek sagrozīts un pievilkt klāt visam, kur tas ir izdevīgi, un pastumts nost no tā, kur viņš traucē. Ne tikai sabiedrībā, bet arī mūsu pašu dzīvē. Var gadīties, ka ar mums ir līdzīgi kā ar atēniešiem – mēs pielūdzam Dievu, kuru nemaz nepazīstam. Atvērt Bībeli un lūgt, lai Dievs atklājas, ir sākums uz jaunu skatījumu, uz iespēju iepazīt patieso Dievu.

Pāvils, stāvēdams areopaga vidū, sacīja: "Atēnieši, es redzu, ka jūs visās lietās esat ļoti dievbijīgi. Jo, staigādams un aplūkodams jūsu svētumus, es atradu arī altāri ar uzrakstu: Nepazīstamam Dievam. Ko jūs nepazīdami godājat, to es jums sludinu. Dievs, kas radījis pasauli un visu, kas tanī, būdams debess un zemes Kungs, nemājo rokām celtos tempļos. Un Viņu neapkalpo cilvēku rokas, it kā Viņam kā vajadzētu: Viņš pats dod visiem dzīvību, elpu un visu ?
/Apustuļu darbi 17:22-25/

Tāpēc mums, kas esam Dieva cilts, nav jādomā, ka dievība ir līdzīga zeltam, sudrabam vai akmenim, cilvēka mākslas darinājumam vai izdomājumam.
/Apustuļu darbi 17:29/

Jēzu, Glābēj, es lūdzu, atklājies man! Es gribu Tevi godināt, iepazīstot Tavu klātbūtni, Tavas rūpes un Tavu mīlestību.

Es lūdzu Tavu palīdzību. Dāvā man Savu spēku. Tu zini visu, Tu zini to, ko es nezinu, Tev ir atbildes uz visiem maniem "kāpēc". Dāvā Savu gaismu manām domām, es gribu pieņemt lēmumus, kas ir Tev patīkami.

Dāvā man žēlastību saprast Tavu gribu un drosmi to pildīt. Liec man visā pamanīt Tavu klātbūtni, lai tā stiprina cerību. Liec manī Savu spēku – palīdzēt, dāvāt, iepriecināt, lūgt, svētīt, pateikties. Slavēt Tevi un vairot Tavu godu ar mīlestības darbiem. Vairot prieku un labo. Mīlēt, mīlēt un mīlēt. Savi dzīvi, savu tuvāko un Tevi, nezināmais Dievs, kuru es gribu pazīt.
/Lūgšana no "Mieram tuvu"/

Esiet uzmanīgi, ka jūs savās lūgšanās neierobežojat Dievu ne tikai mazticības dēļ, bet arī tāpēc, ka lūdzot jau domājat, ka zināt, ko Viņš var darīt.
/Endrjū Morejs/

Bībeles lasījumi augustā

32.nedēļa Psalmi 93-95; Jāņa ev. 3-4

33.nedēļa Psalmi 96-98; Jāņa ev. 5-6

34.nedēļa Psalmi 99-101; Jāņa ev. 7-9

35.nedēļa Psalmi 102-104; Jāņa ev. 10-12

Solījums.

Sieva uzsauca vīram: “Cik ilgi vēl lasīsi avīzi? Nāc un palīdzi savai mīļajai meitai pāēst pirms viņa dodas uz nodarbībām!”

Vīrs nolika malā avīzi un devās virtuves virzienā. Viņu vienīgā meita Sinda izskatījās pārbijusies. Acīs bija asaras.

Viņas priekšā uz galda atradās pilna bļodiņa ar biezienu. Sinda bija jauka meitene, klusa un savam vecumam ļoti gudra.

Tēvs paņēma biezienu bļodiņu un jautāja: “Kāpēc gan tev neapēst dažas karotītes biezienu? Man par prieku.”

Sinda atmaiga un ar delnas virspusi noslaucīja asaras. “Labi, tēt. Es apēdīšu ne tikai dažas karotītes, bet visu, ja vien...” Viņa sastomījās, tad turpināja: “Tēt, ja izēdīšu visu, vai atļausi man to, ko lūgšu?”

“Absolu”. Tēvs pasniedza meitai roku un abi noslēdza derības.

Bet tūlīt pat tēvs sāka satraukties: “Sinda, mīļā, ja nu tu man tagad pieprasīsi jaunu datoru vai kādu citu dārgu lietu, tad zini, ka patlaban neko tādu nevaram atļauties. Labi?”

“Nē, tēt. Es negribu neko dārgu.”

Lēnām, ar piespiešanos Sinda izēda visu ēdienu. Tēvs klusēja un iekšēji bija neapmierināts ar sievu, kura liek meitai ēst to, kas viņai negaršo. Kad trauciņš bija tukšs, Sinda pacēla acis. Viņi skatījās viens otrā: “Tēt, šo svētdien es gribu nodzīt matus.”

“Ārprāts!” sauca māte. “Meitene grib noskūt matus! Neiedomājami!”

Vecmāmiņa piebalsoja: “Tā nu notiek, kad tik daudz skatās televizoru.”

Tēvs mēģināja atrunāt: “Sinda, mīļā, kāpēc tu nelūdz ko citu? Mums būs tik grūti uz tevi skatīties, ja šķirsies no saviem skaistajiem matiem. Lūdzu,

nedari tā. Saproti arī mūs.”

Asarām acīs Sinda atbildēja: “Tēt, tu redzēji, cik man bija grūti izēst to biezienu porciju. Un tu taču apsolīji, ka ļausi man darīt to, ko lūgšu. Tagad taču nevari mainīt savu doto vārdu, vai ne? Tu vienmēr esi teicis, ka jātur dotais vārds.”

Tēvam nācās atzīt: “Jā, solījumi ir jātur.” Iejaucās gan sieva, gan vecmāmiņa: “Vai tu traks? To taču nu gan nē!”

Bet tēvs stingrā balsī atkārtāja: “Es atļauju Sindai nodzīt matus. Ja es tagad neturēšu vārdu, tad arī viņa vēlāk dzīvē darīs tāpat. Sinda, tu vari piepildīt savu vēlēšanos.”

Sinda nodzina matus. Tagad viņas acis bija kļuvušas lielas un skaistas.

Pirmdienas rītā tēvs veda meitu uz skolu. Sinda izkāpa no mašīnas un devās ieejas virzienā. Pēc dažiem soļiem viņa atskatījās un pamāja tēvam. Abi sasmaidījās.

Tieši tajā brīdī no kādas citas mašīnas izkāpa zēns un uzsauca: “Sinda, pagaidi. Ejam kopā!” Bet pārsteidzošākais bija tas, ka arī šim zēnam bija noskūta galva.

No tās pašas mašīnas izkāpa sieviete un pienāca pie Sindas tēva auto: “Jūsu meita gan ir varena. Tas zēns ir Rojs, mans dēls. Viņam ir leikēmija.” Tad saņēmas un turpināja: “Visu pagājušo mēnesi Rojs nevarēja apmeklēt skolu slimības dēļ. Ķīmijterapijas rezultātā viņam nogāja mati. Un viņš ļoti kautrējās- ko par to teiks skolas biedri. Sinda pagājušo nedēļu bija atnākusi pie mums ciemos un teica, ka viņa visu nokārtošot.... Tikai ne mirkli nedomāju, ka viņa grasās nodzīt savus skaistos matus! Jums nu gan ir īpaša meita!”

Tēvs, asarām acīs, apjauta, kādu pašai ziedzīgas un patiesas mīlestības stundu viņam pasniegusi paša meita.

Laimīgākie cilvēki uz šīs planētas nav tie, kuri dzīvo pēc saviem uzskatiem, bet gan tie, kuri spēj mainīt savus uzskatus citu labā.

Zēns vaicā tētim: - Cik liels ir Dievs?

Tētis paskatās uz debesīm un redz tur lidmašīnu: - Dēls, cik liela ir tā lidmašīna?

- Ai, tēt, tā ir maziņa, es tikko to varu saskatīt.

Tad tētis aizved zēnu uz lidostu un, kad viņi tuvojas lidmašīnai, viņš vaicā: - Kāda tev šķiet šī lidmašīna?

Puisēns atbild: - Ai, tēt, tā ir tik milzīga!

Tad tētis saka zēnam: - Dieva lielums ir atkarīgs no tā cik tuvu vai tālu tu esi Viņam. Jo tuvāk tu esi Viņam, jo lielāks un varenāks ir Viņš tavā dzīvē.

Dzimšanas dienu svin:

6.08.- Armands Spēks

8.08.- Mārīte Sisene - 35

13.08.- Ērika Kāle

14.08.- Raivis Sikсна

17.08.- Anita Vītola Peneze

18.08.- Marta Roga

19.08.- Linda Brance - 25

21.08.- Ramute Prauliņa

21.08.- Dace Saulīte

24.08.- Aina Zaķe

28.08.- Mārīte Kalniņa

28.08.- Sofija Kātiņa

30.08.- Linda Ziemele-
Čertogonova